

probabilem putat sententiam Dicastillo, nimirum in casu necessitatis posse Confessarium inferiorem directe poenitentem à casu reservato absolvere, ita ut cessante necessitate non tenetur superiorum adire pro peccato, ut ab eo in foro conscientia absolvatur, ut dictum est de articulo mortis: idque non quia Confessarius inferior possit tunc reservata absolvere, sed quia in tali necessitate casus illi reservatus non sunt; idque ex rationabiliter credita voluntate Superioris, quod nolit pro tali necessitate casus reservare; & ritè, quia ex jure Trid. confess. 14. c. 7. reservatio facienda est in adificationem, minimè in destructionem animatum; in destructionem autem esset, si in casu necessitatis, quo puella, v. g. instaret communio ob infamiam, aut notabile damnum, quod alias timeret, ad communionem ob casum reservatum non posset accedere.

3361 At à communi sententia recedere non lo, maximè ob Decr. S. Congr. 7. Decembr. 1646. infra adducendum n. 3415.

CONDITIONES TRES.

3362 R. Equiruntur, ut quis absolvatur, non quidem pro peccatis, sed pro censuris reservatis, in casu impedimenti legitimi, & periculi mortis, nempe promissio de comparendo, modo dicto, de stando mandatis Ecclesie, & de satisfacienda parte, si quæ sit laesa. Cùm verò quis absolvitur in urgenti necessitate, requiritur promissio comprehenditiam pro ipsis peccatis reservatis, ob dicta n. 3359. n. 3332.

3363 Quæ onera Confessarius sub mortali tenetur injungere, antequam absolvat, quia est materia gravis per Sacros Canones requisita, ita ut fiscienter omittat monere, peccet mortaliter, licet validè absolvat, quia adhuc poenitens ad illa tenetur.

3364 Pro censuris reservatis extra Bullam Coenæ in foro Sacramenti, sufficiet seria promissio, juramentum verò solùm exigitur pro foro externo. Idem die de fidejussione. Tamb. tom. 2. pag. 65. n. 16. & pag. 402. n. 3.

3365 Pro censuris verò reservatis in Bulla Coenæ, & pro delicto dantum causam interdicto, quando in periculo mortis conceditur illis Sacramentum Pœnitentie, requiritur juramentum. Diana pars. 5. tral. 9. ref. 23, vult non requiri sub mortali. Fidejusso verò solùm requiritur pro foro externo.

3366 A pueris non est exigendum juramentum ex n. 3349, quia non presumuntur habere usum rationis ad dignitatem juramenti requisiendum. Certe morituro, aut habenti impedi-

mentum perpetuum, non est imponendum juramentum; quia esset frustraneum, & inutile.

3367 Per satisfactionem intelligitur restituto absolvere, ita ut cessante necessitate non tenetur superiorum adire pro peccato, ut ab eo in foro conscientia absolvatur, ut dictum est de articulo mortis: idque non quia Confessarius inferior possit tunc reservata absolvere,

sed quia in tali necessitate casus illi reservatus non sunt; idque ex rationabiliter credita voluntate Superioris, quod nolit pro tali necessitate casus reservare; & ritè, quia ex jure Trid. confess. 14. c. 7. reservatio facienda est in adificationem, minimè in destructionem animatum;

in destructionem autem esset, si in casu necessitatis, quo puella, v. g. instaret communio ob infamiam, aut notabile damnum, quod alias timeret, ad communionem ob casum reservatum non posset accedere.

3368 Quia tamen non in omnibus casibus habetur laesio partis, non in omnibus est exigenda satisfactio: hinc in multis casibus, ut in casu hæresis, exigitur sola emendatio, & propterea solùm requiritur promissio de comparendo coram Superiore; & de stando mandatis Ecclesie.

3369 Quando impotencia ad satisfaciendum non solùm est præsens, sed moraliter certò prævidetur semper futura, non est exigenda promissio de satisfaciendo, quia esset frustranea; benè verò, quando sit spes potentia.

3370 Impotencia satisfactionis contingere potest. 1. Ob impotentiam ipsius rei. 2. Ob dubium, quod vertitur de qualitate satisfactionis, quodque resolvi non potest. 3. Ob obstinationem partis laesa, quæ non est contenta satisfactione rationabili sibi oblata, aut ob quid simile. Ita Tambur, tom. 2. pagin. 65. num. 15.

3371 In percussione Religiosi pars laesa est ipse Religiosus, Tamb. tom. 2. pag. 66. num. 13. Verricelli tral. 9. quæst. 20. Leander, contra alios, qui volunt, quod sit Religio seu Prælatus. Ratio est, quia ipse est percussus. Tum quia aliæ pars laesa etiam esset Ecclesia, & Pontifex excommunicans; hinc percutiens satisfacere tenetur pro utroque foro ipsi. Religioso.

DE POTESTATE REGULARIUM
IN RESERVATA.

QUÆRES I.

3372 An Prælati Regulares possint absolvere suos subditos à casibus reservatis in Coena Domini, etiam hæresis.

Certum est, Prælatos Regulares possint suos subditos & Novitios absolvere ab omnibus casibus, sive ab homine, sive à jure, reservatis Papæ extra Bullam Coenæ, ut constat ex sequentibus juribus, & privilegiis. Hoc præmisso, pro resolutione quæsti, duæ sunt sententiae.

3373 Prima sententia negat etiam de occultis, maximè hæresis. Bord. tom. 2. ref. 3. q. 2. Sigismundus, Vecchius, & alii apud ipsum, Dian. p. 1. tit. 5. ref. 6. p. 3. tr. 2. ref. 122. p. 5. tr. 7. ref. 63. q. 8. tr. 7. ref. 5. o. ubi in part. 3. cit. quo-

quoad alios casus ab hæresi non vult esse Judent, sed quoad hæresim expresse negat. Ratio est, quia Bulla Coenæ revocat omnia privilegia, etiam titulo onerofo, & per viam remunerationis concessa, ut in n. 2334.

3374 Cui maximè pro hæresi addunt tria Decreta; Primum S. Congr. Episcop. & Regul. 17. Nov. 1628. iussu Urb. VIII. Secundum ejusdem S. Congreg. 7. Decembr. 1646. Tertium est Decretum S. Inquisit. Roman. sub Innoc. X. 23. Maii 1652. confirmatum sub Alex. VII. 1656. & publicatum Panormi per Edictum DD. Inquisitorum 15. Febr. 1657.

3375 Secunda sententia affirmat, Prælatos Regulares absolvere posse suos subditos ab omnibus casibus reservatis in Bulla Coena Domini, & respectivè dispensandi, exceptis quinque: Videlicet (1. Schisma, 2. Hæresis cum relapsu, 3. Falsificatio litterarum Apostolicarum, 4. Delatio prohibitorum ad Infideles, & 5. Conspiratio in Romanum Pontificem.)

3376 Item excepta dispensatione super irregularitate orta, 1. Ex homicidio voluntario (supple tu) injusto, non casual, sed ex proposito patrato, 2. Ex Bigamia (supple tu) vera, & interpretativa, minimè similitudinaria; in hac enim dispensare possunt, quia est irregularitas ex delicto, & in ea etiam possunt Episcopi cum suis subditis dispensare, ex cap. Sanè Sacerd. de Cler. conjugatis, & Cap. Qui Clerici, vel Voventes. Vide infra de irregularitate, 3. Ex Mutilatione pariter voluntaria, & injusta, ex proposito patrata.

3377 Hanc sententiam tuentes Suarez de Religione tom. 4. tr. 9. libr. 2. cap. 20. Coriolanus de casibus reserv. qu. 1. secl. 1. art. 23. num. 6. Peyr. de priv. Regul. in Constitut. Sixti IV. S. 5. à num. 6. in Addit. ad Constitut. Sixti IV. num. 35. Baunius in Theol. mer. de censuris p. 2. dis. 3. tr. 2. qu. 26. Toranus à pag. 22. ad 35. Amendolia tom. 2. in addit. de anno 1698. ubi se retractat à sententia negativa, quam in priori editione tenebat; Hasbenfis in sum. q. 2. Regul. verb. Absolutio, quod Fratres, uterque Rodriq. Port. Villalob. Bannes, Sousa apud Melphi in Comment. cap. 2. statut. 14. Insuper statuta nostri Ordinis c. 7. S. 4. num. 1. Et unus pro mille Doctissimus Donatus tom. 1. tr. 13. qu. 17. & tom. 2. tr. 11. q. 17. & 18. Qui satis doctè, & solide (ut follet) rem tractat, ac resolvit: Imò non solum id docet, & resolvit de hæresi, sed etiam de relapsu in hæresim, ex Privil. Greg. XIII. 18. Martii 1588. quo conceditur Generali Societatis suos subditos absolvete ab hæresi, & relapsu in hæresim.

3378 Ratio efficax est: Nemo est spoliandus jure certo per superveniens dubium; certum autem est, Prælatos Regulares habere jus absolvendi, & respectivè dispensandi suos subditos à reservatis, quæ in Bulla Coenæ Domini continentur, etiam ab hæresi: revocatione verò est dubia; imò potius constat nullam adesse, adeoque non sunt præfato jure spoliandi, sed possunt eos à premissis casibus absolvere, & respectivè dispensare.

3379 Discursus primus probari non potest quā ex ipsis juribus, à quibus pendet. Et quidem pro certitudine juris.

Primo, est Privilegium Maris Magni con-

cussum

à Sixto IV. Prædicatoribus Bulla 7. in

tom. 1.

Bullarii, & Minoribus de anno 1474.

Bulla 6. in tom. 1.

& fusus in Bullario Rodriq.

pag. 153. in quo privilegio fundatur assertio;

quo conceditur Generalibus, Provincialibus,

Custodibus custodias, & Guardianos sub se

habentibus, & Prælatis localibus facultas ab-

solvendi, & respectivè dispensandi suos sub-

ditos & alios fratres ad eos declinantes, ab

omnibus excessibus, & à quibusvis excom-

municationis, suspensionis, aut interdicti,

aliisque Ecclesiasticis, & secularibus senten-

tias, censuris, & poenais, quavis ex causa à

jure, vel ab homine latis, etiam per senten-

tiam particularē: satisfacta parte, exceptis

quatuor: Hæresis cum relapsu, Schisma, Fal-

lificatio litterarum Apostolicarum, & Delatio

prohibitorum ad infideles: v. n. 3432.

3380 Insuper conceditur iisdem facultas dis-

pensandi in omni irregularitate, ex quavis

causa orta, etiam si celebrassent in locis Ec-

clesiastico interdicto suppositis, aut censuris

ligati Ordines suscepissent; vel cum eis ce-

lebrassent, præterquam homicidii voluntarii,

bigamia, & mutilationis membrorum.

3381 Item facultas dispensandi irregulari-

ta tem ex defectu natalium, ex adulterio,

facilegio, incestu, & quovis alio illicito

coitu cum facultate tam hujusmodi irregula-

res, quam defectum natalium patientes,

promovendi ad Ordines Sacros, eosque eli-

gendi, atque assumendi ad Religionis Offi-

cia.

3382 Nomine homicidii voluntarii venire il-

licitum in quinto præcepto Decalogi prohi-

bitum, docent Rodri. in Comp. ref. 52. num.

24. & Bord. cum aliis tom. 2. ref. 13. n. 14.

Unde concludunt, posse Prælatos in utroque

foro cum suis subditis dispensare tam ad Or-

dines, quam ad Prælaturas, in irregularita-

te orta ex defectu lenitatis, seu ex homici-

dio justo.

3383 Item concedit eis eamdem potestatem

ab-

absolvendi, & dispensandi erga Novitios si-
ve post, sive ante ingressum, pro quibus ad-
dit:

(Ita tamen, quod si aliqui ex hujusmodi
sententiis eisdem propter debitum sint astri-
cti, satisfaciant, ut tenentur. Volumus au-
tem, quod postquam fuerint absoluti, hujus-
modi volentes aggregari collegio supradicto,
nisi mox Ordinem intraverint) etiam si su-
per hoc induciae eis à Prælati ejusdem Or-
dinis concedantur (eo ipso in pristinas sen-
tentias, à quibus eos totaliter absolvit conti-
gerit, relabantur.)

3384 Ut quis Religionem ingrediatur, re-
quiritur, ut debito satisfaciat, si debitum fuit
ab ipso voluntariè contractum, & sit spes fa-
tisfaciendi; secus, si involuntariè, aut non
sit spes satisfactionis. Mendo in Epit. verb.
Regulares num. 35.

3385 Insuper concedit, ut ipsi Prælati pos-
sint à fratribus, quos pro tempore habuerint
in Confessarios, pariter à præmissis absolvit,
& dispensari.

3386 Denique præfatam quatuor casuum
exceptionem his ponit verbis:

(Et propterea ne, qui sunt destinandi, per-
sæpe revocetur in dubium, &c. Declaramus
hæreticos, relapsos, Schismaticos, & qui lit-
teras Apostolicas falsificassent, aut ad infide-
les prohibita detulissent, dumtaxat esse ad
Sedem Apostolicam destinandos; in reliquis
verò omnibus, etiam Simoniae pravitate qua-
litercumque irretitis, posse per illos, quibus
inibi conceditur, absolutionis, & dispensa-
tionis beneficium, & gratiam juxta casum
exigentiam impartiri.)

3387 In quo privilegio satis exprimitur hæ-
refis, quia exceptio firmiter regulam in con-
trarium: hæresis autem cum relapsu non est
pura hæresis formalis; sed tunc habetur,
quando quis reincidit in eamdem hæresim,
quam prius in Sacro Tribunal de vehemen-
ti adjuraverat, Carea p. 2. tit. 2. §. 5.

3388 Prætereà hoc privilegium, cùm nullam
faciat distinctionem de casibus publicis
& occultis, nec de foro interno conscientia,
videtur comprehendere etiam publicos, &
pro utroque foro, Rodr. in Comp. ref. 3. num.
2. Borb. tom. 2. ref. 13. num. 14. Peyr. in
conf. 6. Julii II. num. 21. Crux, & Diana apud
ipsum: Et liquet ex causa motiva privilegii
his verbis.

(Ut dicti Ordinis Professoribus omnis va-
gandi tollatur occasio, & ad Sedem Aposto-
licam recurrenti subtrahatur pro posse neces-
sitas, &c.)

Non autem tolleretur pro posse necessitas,

recurrenti Romam, si tenerentur eò recurre-
re pro foro externo.

3389 Absolutio verò quoad hæresim fo-
lum dari potest pro foro interno conscientia:
quia pro foro externo Inquisitoribus compe-
tit, ob privilegium à Paulo V. & Alexand.
VII. illis concessum, de quo infra numero
3420.

3390 Et quia fuit dubitatum, an dictum
privilegium fuerit revocatum per Bullam Coe-
næ, Julius II. die 27. Februar. 1510. Reve-
rendiss. Thomæ de Vio Cajetano Magistro Ge-
nerali Ordinis Prædicatorum respondit per
Bullam 16. quam refert Rod. in Bullario pag.
273. ut sequitur.

(Julius II. &c. Thomæ de Vio, &c. Expo-
ni Nobis fecisti, quod licet fel. rec. Sixtus
Papa IV. &c. extendendo declaraverit, in
quibus casibus ad Sedem Apostolicam recur-
rendum esset pro absolutione, & dispensa-
tione censurarum, & irregularitatum à per-
sonis Ordinis Prædicatorum: nihilominus
propter clausulas derogatorias positas in Bul-
la, quæ singulis annis in Coena Domini pu-
blicatur, dubitas facultatem illam Ordini
prædicto ademptam, &c. Et proindè suppli-
caris humiliter, ut in præmissis opportune
providere de benignitate Apostolica dignare-
mur. Nos igitur, qui Religiotorum quieti,
quantum cum Deo possumus, libenter con-
sulimus, volentes occasiones tollere vagandi,
attendentisque, quod multa in prædicta de-
claratione concessa sunt, quæ in Bulla prædi-
cta continentur, ejusdem S. Sedis auctoritate
decernimus, quod illi, quibus in prædicta
declaratione concessa est potestas absolvendi,
& dispensandi, licet possint perpetuis tem-
poribus absolvire, & dispensare ab omni-
bus, & singulis, ac si prædicta Bulla in Coe-
na Domini non esset facta, nec fieret, præ-
terquam à conspiratione in Röm. Pontificem,
& ab illis, propter quæ prædictus prædeces-
tor noster declarando voluit ad eamdem S.
Sedem etiam recurrentum, &c. Non obstan-
tibus quibuscumque Apostolicis ordinationi-
bus, revocationibus: &c.)

3391 Ubiconstat, Julium II. pro solis quin-
que casibus, n. 3375 relatis, velle, quod sit
ad S. Sedem recurrentum.

3392 Insuper Paulus III. 18. Octobris 1549.
per Bullam 48. in Bullario tom. 1. licet debi-
tum, idem privilegium concessit Præposito
Generali Societatis, ut per se, vel per alios
possit suos subditos ab omnibus casibus ab-
solvere, & super irregularitatibus, & poenit
dispensare, exceptis casibus à Sixto IV. ex-
ceptis, his verbis:

(Ex)

(Et ne sapè in dubium revocetur, qui sint
ad Sedem prædictam destinandi, declaratio-
nem in ea parte fel. rec. Sixti Papa IV. præ-
decessoris nostri in Bulla, quam Mare Ma-
gnum vocant, confirmamus.)

3393 Secundò est Privilegium S. Pii V.
concessum Cassinensis 15. Julii 1571. per
Bullam 129. incip. Dum ad Congregationem
Cassinensem in tom. 2. Bullarii. Quod priv. est
amplissimum; nam etiam casus publicos pro
utroque foro complectitur, & nullum exci-
pit, nisi homicidium voluntarium injustum,
& mutilationem commissam post ingressum in
Religionem.

3394 Quibus privilegiis gaudent per com-
municationem omnes alii Regulares, tam Men-
dicantes, quam non Mendicantes, seu Mono-
chales; Regulares enim ex pluribus juribus
apud Rodr. in Comp. ref. 116. communicant in
omnibus privilegiis concessis, aut conceden-
dis tam Mendicantibus, quam non Mendi-
cantibus. Vide infra de Indulgentiis.

3395 Tertiò est Privilegium Greg. XIII. 18.
Martii 1684. quo concessit Patri Generali So-
cietatis Jesu, ut possit per se, aut suos de-
putatos, suos subditos ab omnibus excessibus,
etiam ab hæresi, & ejus relapsu absolvire,
quo privilegio per multum tempus uia est
Societas, licet tandem hanc facultatem à se
abdicatorum P. Generalis, Tamb. tom. 2. lib. q.
cap. 11. §. 1. num. 12. abdicatio autem, aut non
ulus Privilegorum uni Ordini concessorum,
non præjudicat aliis Ordinibus communican-
tibus. Turrianus de Privil. ex Panorm. in c. Cum
accessisset: v. num. 3441.

3396 Ecce jus certum Prælatorum Regula-
rium in suos subditos.

3397 Quod autem ejus revocatio nedum sit
dubia, sed potius constet nullam adesse, fir-
miter suadetur ex solutione oppositorum.

Et quidem Bulla Coenæ non revocat recen-
sita privilegia. Primo: quia ex num. 3325.
vitanda est correctio juris, quando commo-
dè fieri potest conciliatio. Bulla autem Coe-
næ non exprimit Prælatos Regulares erga
subditos, sed ritè potest intelligi de absolu-
tione, & de privilegiis, quoad sacerdotiales.

Quod maximè suadetur; quia Summi Ponti-
fices, etiam moderni, ut patet in Bulla Coe-
næ Clement. X. in tom. 6. Bullarii Const. 34.
in §. 27. præcipiunt Ordinariis locorum, ut
eam in Ecclesiis suis dum in eis major po-
puli multitudo ad divina convenerit, sole-
mpter publicent, & ad Christi fidelium men-
tes reducant, nuncient, & declarent.

Insuper in §. 28. præcipiunt, ut locorum
Ordinarii, Ecclesiastum Rectores, (ac Pre-

sbyteri sacerdotes, & quorumvis Ordinum
Regulares, ad audiendas peccatorum Confe-
ssiones quavis auctoritate deputati, transum-
ptum præsentium litterarum penes se ha-
beant, eaque diligenter legere, & præci-
pere studeant.) In quibus verbis non expri-
muntur Prælati Regulares in ordine ad sub-
ditos, sed potius Confessarii in ordine ad sa-
cerdotiales.

Ac proindè hæc propositio, quod Prælati
Regulares possint absolvire sacerdotiales ab hæ-
resi occulta, fuit damnata ab Alex. VII. us
in prop. 4. pag. 2.

Inde opinio, quam tenebat Croulers apud
Dianam p. 6. tral. 6. ref. 54. quod Regulares
possint sacerdotiales absolvire ab hæresi occulta,
omnino cadit, ut maximè patebit infra à nu-
mer. 3459.

3398 Secundò, quia motivum, quo Summi
Pontifices ea privilegia concederunt, fuit ad
tollendas occasions vacandi, ut eorum quies,
& inde disciplina Regularis servetur, ut con-
stat ex ipsis verbis num. 3388. Quod moti-
vum semper viget, & à summis Pontificibus
intenditur; estque desumptum ex jure com-
muni Canonico, c. Cum singula de Prab. in
6. c. Ut periculosa, ne Clerici, vel Monachi in
6. & c. Cùm illorum, de sentent. Excomm. §. se
Claustrales.

3399 Tertiò; quia omne tollit dubium
Constit. Julii II. de numer. 3390. qui declara-
vit, quod non obstante publicatione Bullæ
Coenæ, quæ singulis annis fit, possint Præla-
ti Regulares, quibus per privilegia conce-
sum est, suos subditos in perpetuum absolve-
re ab omnibus casibus in ea contentis, ex-
ceptis quinque, ac si prædicta Bulla non esset
facta, nec fieret.

3400 Non obstant Bullæ derogativæ plu-
rium privilegorum Regularium. Tales sunt
Bull. 9. Greg. XIII. In tanta 1. Martii 1573.
Bulla 115. Clem. VIII. Quacumque 7. Decembr.
1640. Bulla 106. Urb. VIII. In specula Mili-
tantis 19. Junii 1630. & Bulla 7. Clem. X.
Superna 21. Junii 1670.

3401 Pro Bulla Gregor. XIII. In tanta,
Supponendum est, quod S. Pius V. per aliam
Bullam à præmissis distinctam, quæ est 41.
& incipit Etsi Mendicantium Ordines, 6. Maii
1567. refert viginti sex gravamina ab Epi-
scopis solita inferri Regularibus, & inde plu-
ria privilegia ibi Regularibus concedit contra
Episcopos; quorum aliqua sunt contra dispo-
sitionem Trid. ut est illud, quod Regulares
in propriis Ecclesiis suorum Ordinum, con-
tradicente Episcopo, prædicare possint; quod
est contra Trid. sess. 24. c. 4. Item, quod Le-
ctores

Etores Theologiz à suis superioribus ad munus Confessionis sacerdotalium admisi, ab Episcopis non examinentur: quod est contra Trid. sess. 23. de reform. c. 15. Et similia.

Ex quo factum est, (ut ipse Greg. XIII. in praefata Bulla narrat) quod plures ortæ sint altercationes & lites inter prædictos locorum Ordinarios, & fratum ipsorum Ordines, hac de causa revocat prædictam Bullam privilegii Pii V. & alias ejusdem, quantum ad ea, in quibus præjudicium afferunt Episcopis contra Trid. dispositionem. Potestas autem Prælatorum Regularium in suis subditos quoad absolutionem, nullum præjudicium afferit Episcopis, nec est contra Tridentini dispositio nem; unde in vigore remanere videntur duo privilegia S. Pii V. pro Cassinensis de n. 3393. & pro Prædicatoribus in Bulla 132. incip. Exponi Nobis 21. Julii 1571. in Bullario. Hinc iis novissimè utuntur Peyr. Tamb. Donatus, & Amendolia, n. 3377. cit.

3402 At si meum judicium velis de eo, quod in veritate sentio; dico intentum Gregorii XIII. non solùm fuisse tollere dissensiones inter Episcopos, & Regulares, verùm etiam tot privilegiorum diversitatem. S. enim Pius V. concessit privilegia à suis prædecessoribus distincta, unde alia privilegia, quæ ipse Pius concessit, Gregorius XIII. non revocavit, sed reduxit ad unam legem, & normam, quam illius prædecessores statuerunt. Constat ex verbis ipsius Bullæ Greg. XIII. §. 6.

3403 (Nos hac tanta varietate cognita, &c. præsentibus, & futuris discriminibus occurre re volentes, &c. statuimus, & ordinamus, de prædictis, & aliis omnibus litteris, & Constitutionibus, quæ ab eodem prædecessore (supple tuo Pio V.) eisdem de rebus, pro quorum cumque Regularium etiam Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, quomodolibet emanarunt, ac omnibus, & quibuscumque in eis contentis, eam deinceps dispositionem, atque decisionem pro subiecta materia futuram esse, quæ sive ex jure veteri, sive ex sacri dicti Concilii decretis, sive alias legitimè ante dictarum litterarum, & constitutionum editio nem erat, & si ipse non emanassent, futura fuisse, ad quam dispositionem, & decisio nem, suumque pristinum, & integrum statum, ac terminum illa omnia reducimus.)

3404 Ex quo firmiter concluditur, intam, imò confirmatam remanere dispositio nem Sixti IV. cum Declaratione Julii II. & Confirmatione Pauli III. ante S. Pium V. editam, in qua quinque casus n. 3375. excipiuntur, & alii tres quoad irregularitatis dis pensationem, ut in num. 3376.

3405 Bulla Clem. VIII. *Quicumque*, non facit ad rem, sed solùm dat formam, qua Ordines Regulares debeat erigere Confraterni tates sacerdotalium; & quomodo illis communicaunt Indulgencie, ac indulta. Et deveniendo ad electionem Confessariorum, in §. 9. præscribit, ut Confessarii ipsorum Confraternitatem sacerdotalium debeat esse approbat, tam à suis superioribus, quam à locorum Ordinariis, nec eos possint absolvere à casibus Bullæ Cœnae, & à reservatis Episcopis respectivè. Peyr. in Constitut. 6. Pii V. num. 41.

3406 Bulla Urb. VIII. *In specula militantis Ecclesie*, solùm declarat, Privilegium Bullæ Cruciatæ, quoad electionem Confessariorum, quo gaudent Laici, & Clerici sacerdotalium, ut ab eo absolvantur ab omnibus casibus reservatis, etiam Papæ, etiam in Cœna Domini (hæresi excepta) in foro tantum conscientia, non in foro externo; hoc inquam privilegium non suffragari Regularibus, & Monialibus, sed eos: *Quantum ad Sacramentum Pænitentie, seu Confessionis administrationem, ordinaria dispositio nis suorum Prælatorum, & Sedi Apostolica quoad sibi reservata subiecti sint, perpetuo declaramus.* Vide à num. 1443.

Ubi (ut vides) Regularibus, & Monialibus non interdicuntur absolutè absolutio à reservatis suis superioribus, & Papæ, sed in virtute privilegii Cruciatæ; nam eo absolvabantur à reservatis suis superioribus & Papæ independenter ab illorum voluntate, quod (ut ipsa Bulla exprimit) cedit *in maximum status, & Regularis observantia prædicium.*

Unde ibi nullo pacto lreditur, sed potius firmatur, & foveatur ordinaria Regularium Prælatorum potestas, qualis est illa à Summis Pontificibus, maximè à Sexto IV. Julio II. & Paulo III. concessa.

3407 Bulla Clem. X. *Superna*, nullo pacto loquitur de casibus Cœnae, nec de superioribus Regularibus in subditos, ut patet à num. 3292.

Idem liquet de Bulla Greg. XV. 5. Febr. 1621. *Inscrutabili*, & de Decretis S. Congr. annexis, ubi plura derogantur privilegia: ut in Bullario.

3408 Constat igitur pro certo Bullas de rogativas privilegiorum non inficere assertio nem secundæ sententiae: v. n. 3494.

3409 Adde Pium IV. per Bullam 94. *In Principis Apostolorum*, 17. Febr. 1564. terminato jam Concilio Trid. revocasse omnia Regularium Privilegia in his solùm, quæ Decretis Concilii Tridentini adversantur. Et ipsum Concilium Trident. sess. 25. c. 20. confirma vit

vit quoad reliqua omnia Regularium privilegia his verbis.

(In ceteris omnibus prælatorum Ordinum privilegia, & facultates, quæ ipsorum personas, loca, & jura concernunt, firma sunt, & illæsa.)

3410 Insuper plures Summi Pontifices post Tridentinum confirmavere Regularium privilegia, quatenus Tridentino non adversantur. Et maximè Greg. XIII. apud Bullarium Rodr. pag. 451. per Bullam *Ex benigna* 21. Martii 1575. confirmavit omnia privilegia Fratrum Minorum de Observ. Monialium S. Clæræ, & Tertiæ Ordinis de Pœnitentia. Ita pariter Clemens VIII. cit. num. 3439. Et demum Pau lius V. per Bullam *Injuncti nobis* 1. Decembr. 1609. apud Lantuscam in Thatro verb. *Pri vil. in omnibus, in quibus Sacri Concilii Trident. Decretis, ac Constitutionibus, & litteris Apostolicis, ac Decretis Clementis VIII. non aduersantur.*

3411 Præmissa autem privilegia, à Sexto IV. Julio II. & Paolo III. concessa, reensis tis Decretis, & Constitutionibus non adver sari, constabit ea pervolventi. Imò esse con formia Sacris Canonibus *suprà* n. 3398. relati, ne Religiosi vagentur.

3412 Catalogum privilegiorum Regularibus à Concilio Trid. revocatorum affer Portel lius ver. Trid. Cone. & Hieron. Rodr. ref. 116. numer. 15. Et ibi repertis privilegia prædicta non esse revocata; imò Concilium nil immu tasse pro Prælatis Regularibus quoad pro prios subditos quantum ad Sacramentum Pœnitentia, Leander *cum multis de Sacram. Pœnit. tit. 5. disp. 11. qu. 45.*

3413 Tandem non obstant Decreta in contrarium adducta, n. 3374.

Et quidem Decretum Sacr. Congreg. Episc. & Regul. die 17. Novembr. 1628. approbante Urb. VIII. quod territus refert Diana p. 8. tr. 7. ref. 50. & Donatus tom. 2. part. 3. tract. 11. qu. 17. n. 6. censuit extincta esse privilegia, si quæ Regulares habebant, absolvendi à casibus Ordinario loci reservatis, & à casibus in Bulla Cœnae contentis, adeoque Regular es nec intra, nec extra Italianam posse quem quam absolvere ab iisdem casibus in Bulla Cœnae contentis, aut Ordinario loci reservatis.

3414 Decretum est, ut sequitur.

(Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, censuit, per confirmationes privilegiorum, quas Regulares à Se de Apostolica post Sacr. Conc. Trid. obti nuerunt, nequaquam revixisse privilegia prius ab eodem Concilio, ac deinde etiam ipsius

Congregationis decretis sublata, atque extincta, si quæ habebant, absolvendi à casibus Ordinario loci reservatis. Quemadmodum nec indulta absolvendi à casibus contentis in Bulla, quæ in die Cœnae Domini legi consuevit, utpote sublata per annuam ipsius Bullæ publicationem, vires, aut robur acquisitionis ex subsequentibus privilegiis confirmationibus. Ac proindè Regulares cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam necessariò exprimendi, nec intra, nec extra Italianam in vim privilegiorum, aut confirmationem ejusmodi, quas vel hactenus obtainuerunt, vel deinceps forte obtinebunt, posse quemquam absolvere ab eisdem casibus, in Bulla Cœnae, aut Ordinario loci reservatis: Ac si fecerint, absolutiones nullas, atque irritas fuissent, ac fore. Ab aliis vero casibus, & censuris Sedi Apostolica reservatis, si quidem Regulares habent à Sede Apostolica absolvendi facultatem, illam extra Italianam minimè sublatam iisdem Sacra Congregationis decretis, hac de re editi justa facit. memor. Clem. VIII.

Quam Sacr. Congreg. sententiam Sanctitas sua ad se relatam approbavit, mandavitque ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter ob servari. Romæ 17. Novembris 1628. F. A. Cardinalis S. Honuphr. Loco + Sigilli . P. Fagnanus Secretarius.

3415 Quod Decretum non est novum, sed confirmativum aliorum similiūm jussu Clem. VIII. & Pauli V. quæ referuntur in Decreto responsali ejusdem Sacr. Congr. de die 7. Decembbris 1646. ad Cardinalem Filamarinum, quod referunt Donatus tom. 1. & Peyr. cir tenoris sequentis.

(Emin. Sig. Questa Sacra Congregatione ha più volte dichiarato con ordini espresi di Clem. VIII. di Gen. e Novembr. 1602. di Pauli V. di Gen. 1617. e di Urbano VIII. di Nov. 1628. Che tutte le facoltà d'assolvere da casi reservati, o reservandi dagli Ordinarii, o vero compresi, o da comprendersi nella Bulla in Cœna Domini, implicitè, vel explicitè, & altri reservati solamente alla Santa Sede nel medemo decreto di Novembr. 1602. concessa a Secolari, o Regolari, &c. fono state annullate, ed estinte, così dal Sac. Conc. di Trento, come dalle sudette Constitutioni, &c. Onde venendo rappresentato alla Santità di nostro Signore da Vostra Eminenza, &c. che in cotesta Città, è sua Diocesi, alcuni Confessori Secolari, e Regolari, senza giustificare con quali facoltà, assolvono di fatto dalle censure, e casi sudetti, &c. Questi Eminentissimi miei Signori di commissione ef